

OPROEP AAN DE SYNODE VAN DE PKN

Als leden van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN) verklaren wij het volgende.

In de kerkorde van de PKN is bepaald, dat de kerk geroepen is tot onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël: artikel 1, pt 7 van de kerkorde.

Deze bijzondere verbondenheid komt enerzijds voort uit het feit dat Israël het uitverkoren volk van God is en blijft (Genesis 17:7) en anderzijds uit het gegeven dat wij door Jezus en zijn Thora schatplichtig zijn aan Israël. Zonder Israël heeft de kerk geen basis en geen richting. Op grond van dit gegeven voelt de kerk zich, na eeuwen van anti-Joodse theologie, dan ook geroepen tot herbezinning op de plaats van Israël in de christelijke theologie en tot actieve bestrijding van alle vormen van antisemitisme (art.2 van de kerkorde).

Om bovengenoemde reden betreft het dus een exclusieve relatie, niet vergelijkbaar met de betrokkenheid op welk ander volk ook. (Psalm 147:20)

Dit laat onverlet, dat de PKN zich ook het lot van andere volken moet aantrekken. Of dat nu Palestijnen zijn dan wel Congolezen, Soedanezen of welk ander volk ook. Maar die relaties zijn van een andere aard dan de verbondenheid met het Joodse volk.

De wijze waarop de synode PKN in onze dagen inhoud geeft aan die 'onopgeefbare verbondenheid met het Joodse volk' laat naar onze wijze van zien veel te wensen over. Er komt van lieverlee steeds meer accent te liggen op verbondenheid met en hulp aan Palestijnse christenen die zouden lijden onder het optreden van Israël. Dat komt onder andere duidelijk tot uitdrukking in de wijze waarop Kerk in Actie als het diaconaat van de PKN Palestijnse projecten steunt en zo goed als niets doet om de grote noden in Israël te lenigen.

Via Kerk in Actie onderhoudt de PKN een morele en financiële relatie met Sabeel Jeruzalem. Het gaat om ruim 100.000 Euro kerkgeld per jaar. Sabeel is de organisatie van Palestijnse christenen die de bevrijdingstheologie aanhangt. Daarmee wordt ontkend dat Israël nog altijd het uitverkoren volk van God is. Naar de mening van deze Palestijnse christenen is Jezus met een 'nieuwe leer' gekomen. Daarmee zijn de specifieke Bijbelse beloften aan Israël (verkiezing, land) vervallen, 'versteende letter' geworden en sindsdien universeel geldig. Israël als notie en niet meer als natie.

Om te voorkomen dat genoemd artikel in de kerkorde een 'dode letter' wordt, roepen wij de synode van de PKN op concreter en geloofwaardiger dan nu het geval is, inhoud te geven aan de roeping tot onopgeefbare verbondenheid met het Joodse volk door:

- a. het bureau van Kerk in Actie opdracht te geven met ingang van 1 januari 2012 één of meer projecten in Israël te steunen. Te denken valt aan financiering van een van de vele gaarkeuken of steun aan slachtoffers van terreur en jarenlange raketbeschietingen;
- b. de (hulp)relatie met Sabeel Jeruzalem met ingang van 1 januari 2013 te beëindigen.

*Platform Appèl Kerk en Israël
Kampen, 2011*